

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Blagoevgrad – Bułgaria) – MV – 98/Nachalnik na otdel „Operativni deynosti” – Sofia v Glavna direktsia „Fiskalen kontrol” pri Tsentralno upravlenie na Natsionalna agentsia za prihodite

(Sprawa C-97/21 ⁽¹⁾, MV – 98)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 273 – Brak wydania paragonu fiskalnego – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 50 – Zasada ne bis in idem – Kumulacja sankcji administracyjnych o charakterze karnym za ten sam czyn – Artykuł 49 ust. 3 – Proporcjonalność kar – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Zakres kontroli sądowej dotyczącej tymczasowego wykonania sankcji]

(2023/C 216/05)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Blagoevgrad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MV – 98

Strona przeciwna: Nachalnik na otdel „Operativni deynosti” – Sofia v Glavna direktsia „Fiskalen kontrol” pri Tsentralno upravlenie na Natsionalna agentsia za prihodite

Sentencja

Artykuł 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na mocy których za to samo naruszenie obowiązku podatkowego i w wyniku odrębnych i niezależnych postępowań na podatnika mogą zostać nałożone kara pieniężna i środek w postaci zaplombowania lokalu handlowego, przy czym środki te podlegają zaskarżeniu do różnych sądów, w zakresie, w jakim wspomniane przepisy nie zapewniają koordynacji procedur pozwalającej na zmniejszenie do tego, co ściśle konieczne, dodatkowego obciążenia, jakie pociąga za sobą kumulacja owych środków, i nie pozwalają na zagwarantowanie, że surowość nałożonych sankcji będzie odpowiadać wadze danego naruszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 163 z 3.5.2021.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – TU, SU/BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

(Sprawa C-200/21 ⁽¹⁾, BRD Groupe Societé Générale i Next Capital Solutions)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Postępowanie egzekucyjne roszczeń z umowy kredytu stanowiącej tytuł wykonawczy – Powództwo przeciwegzekucyjne – Kontrola nieuczciwych warunków umownych – Zasada skuteczności – Przepisy krajowe wyłączające możliwość kontroli przez sąd, przed którym toczy się postępowanie egzekucyjne, nieuczciwego charakteru warunku umowy po upływie terminu zawitego na wniesienie powództwa przeciwegzekucyjnego – Powództwo prawa cywilnego, którego wniesienie nie jest obwarowane terminem, umożliwiające sądowi rozpoznającemu sprawę co do istoty przeprowadzenie takiej kontroli i nakazanie wstrzymania egzekucji komorniczej – Okoliczności uniemożliwiające w praktyce lub nadmiernie utrudniające korzystanie z praw przyznanych w prawie Unii – Wymóg złożenia przez konsumenta kaucji w celu zawieszenia postępowania egzekucyjnego]

(2023/C 216/06)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: TU, SU

Druga strona postępowania: BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że:

jest sprzeczny z tą dyrektywą przepis prawa krajowego, który wyklucza, by sąd, przed którym toczy się postępowanie egzekucyjne, do którego wniesiono po upływie wyznaczonego w tym przepisie terminu 15 dni powództwo przeciwegzekucyjne dotyczące umowy zawartej między konsumentem a przedsiębiorcą, stanowiącej tytuł egzekucyjny, dokonał – z urzędu lub na wniosek konsumenta – oceny nieuczciwego charakteru warunków tej umowy, w sytuacji gdy konsumentowi przysługuje ponadto powództwo o ustalenie, które umożliwia mu zwrócenie się do sądu rozpatrującego to powództwo o przeprowadzenie takiej kontroli i nakazanie wstrzymania egzekucji komorniczej do czasu wydania rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, na podstawie innego przepisu tego prawa krajowego, w sytuacji gdy wstrzymanie egzekucji komorniczej jest możliwe wyłącznie poprzez ustanowienie zabezpieczenia, którego kwota może zniechęcić konsumenta do wniesienia i podtrzymania takiego powództwa, czego ocena należy do sądu odsyłającego. Wobec braku możliwości przyjęcia wykładni przepisów krajowych i ich stosowania zgodnie z wymogami tej dyrektywy sąd krajowy, do którego wniesiono powództwo przeciwegzekucyjne w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym tej umowy, ma obowiązek zbadania z urzędu, czy postanowienia uzgodnione między stronami mają nieuczciwy charakter, w razie potrzeby nie stosując przepisów prawa krajowego lub orzecznictwa sądów krajowych, które sprzeciwiają się takiemu badaniu.

(¹) Dz.U. C 320, z 09.08.2021

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – UI/Österreichische Post AG

[Sprawa C-300/21 (¹), Österreichische Post AG (Szkoda niemajątkowa związana z przetwarzaniem danych osobowych)]

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 82 ust. 1 – Prawo do odszkodowania za szkodę spowodowaną przetwarzaniem danych z naruszeniem tego rozporządzenia – Przesłanki prawa do odszkodowania – Niewystarczający charakter samego naruszenia wspomnianego rozporządzenia – Konieczność wystąpienia szkody spowodowanej tym naruszeniem – Odszkodowanie za szkodę niemajątkową wynikającą z takiego przetwarzania – Niezgodność przepisu krajowego uzależniającego odszkodowanie za taką szkodę od przekroczenia progu wagi – Zasady ustalania odszkodowania przez sądy krajowe]

(2023/C 216/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UI

Strona pozwana: Österreichische Post AG

Sentencja

1) Artykuł 82 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)